

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jířího Pally a soudců Mgr. Petra Šuránka a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **L. P.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 648/16, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2017, č. j. 5600006714-EP 17/2016/Vavř.,

t a k t o :

Věc **se postupuje** Krajskému soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Brně rozhodnutím ze dne 5. 1. 2017, č. j. 5600006714-EP 17/2016/Vavř., (dále jen „napadené rozhodnutí“) z pozice správce daně podle § 181 odst. 2 a 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) zamítl návrh navrhovatele na zastavení daňové exekuce a na stanovení splátkového kalendáře. Předmětem daňové exekuce byla náhrada nákladů za ustanoveného obhájce a náhrada nákladů trestního řízení.

[2] Žalobce podal dne 12. 1. 2017 k poštovní přepravě na adresu Nejvyššího správního soudu písemnost označenou jako „*Stížnost*“, ve které brojí proti napadenému rozhodnutí (jehož stejnopis přiložil), přičemž zejména namítá, že z úložného ve věznici, které je vytvářeno jeho průběžným příjmem z invalidního důchodu, je žalobci exekučně strháván celý zůstatek, v čemž spatřuje obcházení limitů stanovených v ustanovení § 276 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a též zásadní nespravedlnost. Bez bližšího vysvětlení žalobce žádá, aby Nejvyšší správní soud rozhodl o „*všech třech exekucích*“.

[3] Nejvyšší správní soud toto podání obsahově posoudil jako žalobu proti napadenému rozhodnutí, byť není v tuto chvíli prostá vada a vyžaduje doplnění, zejména pokud jde o žalobní petit, popř. dovysvětlení, o jakých třech exekucích žalobce hovoří.

[4] Ustanovení § 69 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) žalovaným určuje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni. Z ustanovení § 181 odst. 4 daňového řádu přitom vyplývá, že proti napadenému rozhodnutí nebylo přípustné odvolání, proto žalovaným je Krajský soud v Brně (judikatorní závěry o přípustnosti odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na zastavení daňové exekuce po novele provedené zákonem č. 458/2011 Sb. s účinností od 1. 1. 2014 neobstojí, jak Nejvyšší správní soud konstatoval v odůvodnění rozsudku ze dne 30. 9. 2014, č. j. 3 Afs 99/2014 - 43, dostupného – stejně jako i další zde zmíněná rozhodnutí správních soudů – na www.nssoud.cz).

[5] Podle § 7 odst. 1 s. ř. s., nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud. Současně podle § 7 odst. 2 s. ř. s. je k řízení o žalobě místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni. Vzhledem k tomu, že s. ř. s. pro řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nezakládá věcnou příslušnost Nejvyššího správního soudu, věcně příslušným k projednání žaloby je některý z krajských soudů. S ohledem na sídlo žalovaného Krajského soudu v Brně je pak zjevné, že místně příslušným k projednání žaloby je právě Krajský soud v Brně.

[6] Nejvyšší správní soud proto postoupil předmětnou věc Krajskému soudu v Brně jako místně příslušnému krajskému soudu. Teprve tento místně příslušný soud může zkoumat úplnost žaloby a podmínky řízení, mezi něž spadá též absence vyloučení soudců z rozhodování.

[7] Pro úplnost pak zdejší soud považuje za vhodné připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2008, č. j. 8 As 2/2008 - 112, z něhož je zřejmý závěr, že byla-li žaloba (§ 65 s. ř. s.) podána v zákonné lhůtě u věcně nepříslušného Nejvyššího správního soudu, není její včasnost ovlivněna tím, že ji tento soud postoupil věcně a místně příslušnému krajskému soudu až po lhůtě k jejímu podání.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. února 2017

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu